

талност. Тоест тя преминава като червена нишка в пространството на самия ромски етнос „под флага“ на историчеки и актуално кристализирала и пулсираща дефинитивност, дистрибутивност, различност, нежелана съприкосновеност, изолирана и самодостатъчна херметизираност на отделните ромски (групови и надгрупови) общности. Дивергенцията, различието, нееднаквостта в рефлексията и перцепцията на „своите“ и на „чуждите“ в общото етнично пространство също са симптоми за неизбежната и непреодолима амбивалентност на циганското съзнание и самосъзнание.

Липсата на исторически и съвременен тотално интегриращ мотив между всички ромски групи в пределите на социалното пространство (например в дадена страна), както и проблематичността за неговата валидизация (при вероятностното му дефиниране) в пределите на всички групи, са показатели и стимулатори на ингрупова амбивалентност. Но на такава амбивалентност, която търси и намира своите проекции не само в собствените си групово очертани предели, а и извън тях, в териториите на междугруповите контакти и релации.

Следователно **ингруповата амбивалентност се е проецирала и функционирала и посредством интергруповата амбивалентност** (взета както в собствено ромския и тотален ракурс, така и спрямо нейния излаз в пространството на иноетничната структурираност на действителността, на обществената практика).

Нещо повече. Ампутацията на отделни (по-маловажни или кардинално значими) характеристики от историческата и съвременната социална „телесност“ на дадени ромски групи е била много по-безпрепятствено осъществима, отколкото трансплантацията на етногрупови характеристики от една ромска общност върху организма на другите цигански формации. В този смисъл „донорите“ от иноетничен, инолингвистичен, инокултурен, инорелигиозен и др. характер са били много по-добре „възприемани“ и не са създавали проблеми, свързани с модифициращата се „имунна приспособимост“ на ромската душевност и битност. За разлика от чисто ромските междугрупови „донори“, чиито продукти са предизвиквали сериозни компликации при подобни историко-социални и етнично профилирани „оперативни интервенции“ и твърде често са завършвали